

מסכת עירובין

פרק א'

א. מִבּוֹי שֶׁהוּא גָּבוֹהַ לְמֵעֶלֶת מַעֲשָׂרִים אַפָּה, יְמֻעָט. רַبִּי יְהוּדָה אָמֵר, אַיִן צָרִיךְ. וְגַם בָּרְקָב מַעֲשָׂר אַמּוֹת, יְמֻעָט. וְאִם יְשָׁלֵךְ לֹא צְוָרָת הַפְּתָחָה, אָף עַל פִּי שֶׁהוּא רַחֲבָב מַעֲשָׂר אַמּוֹת, אֵין צָרִיךְ לְמֻעָט:

ב. הַכְּשָׁר מִבּוֹי, בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, לְחֵי וּקُורָה, וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, לְחֵי אוּ קָרָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמֵר, לְקָרָנוּ. מְשׁוּם רַבִּי יְשָׁמְעָאל אָמֵר פָּלֶמֶיד אַחֵד לְפָנֵי רַבִּי עֲקִיבָּא, לֹא נְחַלְקוּ בֵּית שְׁמָאי וּבֵית הַלְּל עַל מִבּוֹי שֶׁהוּא פָּחוֹת מִאַרְבַּע אַמּוֹת, שֶׁהוּא אוּ בְּלֵחֵי אוּ בְּקָרָה. עַל מָה נְחַלְקוּ, עַל רַחֲבָב מִאַרְבַּע אַמּוֹת וְעַד עַשֶּׂר, שְׁבִית שְׁמָאי אָמְרִים, לְחֵי וּקָרָה, וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, אוּ לְחֵי אוּ קָרָה. אָמֵר רַבִּי עֲקִיבָּא, עַל זֶה וְעַל זֶה נְחַלְקוּ:

ג. הַקָּרָה שֶׁאָמְרוּ, רַחֲבָה כִּדְיַי לְקַבֵּל אֲרִיכָּת. וְאֲרִיכָּת, חַצִּי לְבִנָּה שֶׁל שֶׁלֶשֶׁת טֶפֶחִים. דִּיְהַ לְקָרָה שֶׁתְּהִיא רַחֲבָה טֶפֶח, כִּדְיַי לְקַבֵּל אֲרִיכָּת לְאַרְפָּוּ:

ד. רְחַבָּה, כִּי לְקַבֵּל אֲרִיחַ, וּבְرִיאָה, כִּי לְקַבֵּל אֲרִיחַ. רַבִּי יְהוֹזָה
אֹמֵר, רְחַבָּה אֶפְעַל פִּי שְׁאַיִן בְּרִיאָה:

ה. חִתָּה שֶׁל קַשׁ או שֶׁל קָגִים, רֹאשׁ אָוֹתָה כְּאַלּוּ הִיא שֶׁל מִפְכָּתָה.
עֲקָמָה, רֹאשׁ אָוֹתָה כְּאַלּוּ הִיא פְּשׁוֹטָה. עֲגָלָה, רֹאשׁ אָוֹתָה כְּאַלּוּ
הִיא מְרֻבָּעָת. כָּל שְׂיִישׁ בְּהַקְפֹּוֹ שֶׁלְשָׁה טְפַחִים, יָשׁ בּוֹ רַחֲבָ טְפַחָ:

ו. לְחַיָּן שְׁאָמָרוּ, גְּבָהּ עֲשָׂרָה טְפַחִים, וְרַחֲבָנוּ וְעַבְיוֹנָנוּ כָּל שְׁהַוָּא. רַבִּי
יּוֹסִי אֹמֵר, רַחֲבָנוּ שֶׁלְשָׁה טְפַחִים:

ז. בְּכָל עֹשָׂיו לְחַיָּן, אַפְלוּ בְּדָבָר שְׂיִישׁ בּוֹ רִיחַ חַיִים. וְרַבִּי יּוֹסִי
אוֹסֵר. וּמְטָמָא מִשּׁוּם גוֹלֵל, וְרַבִּי מַאֲיר מְטָהָר. וּכֹתְבֵינוּ עַלְיוֹ גַּטִּי
נְשִׁים, וְרַבִּי יּוֹסִי הַגָּלִילִי פּוֹסֵל:

ח. שִׁירָא שְׁחִנָּתָה בְּבַקְעָה וְהַקִּפּוֹה בְּכָלִי בְּהַמָּה, מַטְלַטְלִין בְּתוֹכָה,
וּבְלִבְדֵּךְ שִׁירָא גִּדר גְּבוּהָ עֲשָׂרָה טְפַחִים, וְלֹא יְהִי פְּרִצּוֹת יִתְרֹות עַל
הַבְּנִינוֹן. כָּל פְּרִצּא שִׁירָא כְּעֵשֶׂר אַמֹּת, מִפְּרַט, מִפְּנֵי שִׁירָא כְּפַתָּח.
יִתְרֹ מִפְּאָן, אַסּוּר:

ט. מִקְיָפִין שֶׁלְשָׁה חֶבְלִים, זה לְמַעַלָּה מִזָּה וְזָה לְמַעַלָּה מִזָּה, וּבְלִבְדֵּךְ
שֶׁלֹּא יְהִי בּוֹنְחָן לְחֶבְרֹוֹ שֶׁלְשָׁה טְפַחִים. שְׁעוֹר חֶבְלִים וְעַבְיוֹן, יִתְרֹ
עַל טְפַח, כִּי שִׁירָא הַכָּל עֲשָׂרָה טְפַחִים:

י. מקיפין בקניהם, ובלבך שלא יהא בין קנה לחברו שלשה טפחים.
בשירא דברו, דברי רבי יהודה. וחייבים אמורים, לא דברו בשירא
אלא בהזה. כל מתחה שאינה של שני ושל ערב, אינה מתחה,
דברי רבי יוסי בר רבי יהודה. וחייבים אמורים, אחד משני דברים.
ארבעה דברים פטו במחנה, מביאין עצים מכל מקום, ופטורים
מרחובות ידים, ומזמא, וממערב: